

maal til ham, om der virkelig skulde findes saadanne Grunde, der aldeles overveiede talte for, at man allerede i denne Sessjon nødvendigvis maatte vedtage denne Lov.

Indenrigsministeren: Sagen angaaer ikke alene Finantsministeriet, men ethvert Ministerium, forsaavidt der er opført Poster, som vedkomme dette, og jeg skal derfor tillade mig nogle Bemærkninger. Nu skulde jeg rigtig nok holde for, at der ikke er en saadan paatrængende Nødvendighed, som med Hensyn til selve Finantsloven, for Regjeringen til at erholde denne Tillægsbevillingslov gennemført i dette Thing i denne Sessjon. Naar fremdeles en Minister troer at kunne afgjøre slike Spørgsmaal med Forvisning om, hvad der senere vil vinde Rigsdagens Bifald, saa kan han ogsaa udbetale det Fornødne og erholde en senere Tillægsbevilling derfor; dette dog kun, forsaavidt en saadan behøves. Det er nemlig, efter hvad der allerede er forhandlet i Thingene, antaget, at Tillægsbevillinger ikke behøves, hvor der blot er Spørgsmaal om en Dverfskrivelse af en calculatøriske Post, da det kan afgjøres under en simplere Form i Anledning af Regnskabsaflæggelsen, idet det er ganske naturligt, at en saadan Post maa kunne blive overfærdet; dersom Revisorerne da finde Dverfskrivelsen begrundet, gjøre de ingen Udsættelse, og, finde de, at den bør forelægges Thingene, saa kunne Thingene afgjøre den.

Derimod er der andre Poster, nye Udgifter, med Hensyn til hvilke Ministeren ligefrem paatager sig Ansvar, naar han anviser Pengene, og hvor der senere behøves en Tillægsbevillingslov eller en Decharge derfor. Jeg maa nu for de tvende Portefeullers Vedkommende, som ere mig anbetroede, bemærke, at der er flere saadanne Poster, hvis Betaling er udsat, netop fordi Ministeren fandt, at der kunde være Tvivl om, hvorvidt disse Udbetalinger vilde blive bevilgede, og at Følgen af, at denne Tillægsbevillingslov nu ikke bliver tilendebragt, vil blive, at alle de Poster, hvorfor vedkommende Minister — det være Finantsministeren eller en anden Minister — ikke vil paatage sig Ansvar, saameget senere ville faae deres Afgjørelse. Der er saaledes af de Poster, som have hørt under min Bestyrelse som Domains-

directeur, udsat Udbetaling af Lønningstillæg, som i høj Grad savnes af de Vedkommende, men, da det var uvist, om deres Berettigelse blev erkjendt, uagtet Ministeriet antog dem berettigede, vilde man ikke gjøre disse Udbetalinger. Det er vel muligt, at Finantsministeren nu vil lade disse Beløb udbetale i Genhold til, hvad der er yttret i det andet Thing; men, er han ikke af denne Mening, saa maae de Vedkommende vente. Der er fremdeles, for at nævne et andet Exempel, udsat en Udbetaling af et Tilgodehavende for et Færgelaug, som derved, at denne Post henstaaer, er nærved at blive insolvent. Det er imidlertid et tvivlsomt Spørgsmaal, hvor meget der bør betales, og, hvis dets Afgjørelse henhører under Indenrigsministeren, — hvilket jeg iøvrigt ikke i dette Dieblif erindrer — vil jeg ikke lade udbetale disse 8—9,000 Rbd. uden Samtykke; thi jeg ved ikke, om Beløbet vil blive nedsat, og jeg maatte ligefrem bære Ansvar for det. Jeg troer altsaa, at der er ikke Faa, som ville lide derved, at Tillægsbevillingsloven ikke skulde kunne komme tilende i denne Sessjon. Naar man da maaskee vilde sige: ja, hvorfor er den ikke fremkommen før? saa maa jeg bemærke, at den er fremkommen fra Ministeriets Side saa betimeligt, at man ikke havde antaget, at der kunde blive saa kort Tid tilbage, som der nu er, for det høitagede Thing til denne Sags Behandling. Ligefom Finantsministeren i det Hele taget er meget energisk i sin Forvaltning, saaledes har han ogsaa indfordret Materialierne til Tillægsbevillingen fra de vedkommende Ministerier og begyndt at samle dem meget betimeligt; men, da slike nye Udgifter idelig være fremkomne, fordi Finantsloven nu engang er saaledes indrettet, at der Intet er opført til extraordinaire Udgifter, saa er det jo aldeles rigtigt og naturligt, at Finantsministeren opfatter det indtil 5—6 Uger, før Forsamlingen rimeligen sluttes, da han saa kan vente omtrent at faae medtaget Alt, hvad der behøves, og at Folk ikke skulle komme til at vente igjen til den følgende Sessjon paa Tillægsbevillingen. Jeg skal fremdeles bemærke, at man jo, ved at gennemsee Forhandlingerne i det andet Thing, vil overbevise sig om, at med